

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ศาสนาคริสต์ เป็นศาสนาที่มีความสำคัญต่อประชาชนชาวไทยในหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้าน การการศึกษา ด้านการแพทย์ การสาธารณสุข และด้านสังคม ในด้านการศึกษา มีมิชชันนารีที่เข้ามาเผยแผ่ศาสนาคริสต์ในประเทศไทยในอดีตได้มีส่วนในการริเริ่มให้การศึกษาสมัยใหม่แก่ ปัญญาชนทั้งชายและหญิง โดยการจัดตั้งสถาบันการศึกษาทั้งโรงเรียนและวิทยาลัย เช่น โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยพายัพ เป็นต้น และเป็นผู้ร่วมมือและช่วยเหลือรัฐบาลในการวางรากฐานงานการศึกษาแผนใหม่ ทางด้านการแพทย์และสาธารณสุข มิชชันนารีเหล่านี้ได้เป็นผู้ริเริ่มนำความรู้และการปฏิบัติทางการแพทย์และสาธารณสุข ตลอดจนการศึกษาวิชาแพทย์แผนปัจจุบันเข้ามาในประเทศไทย ทำให้เกิดการตั้งโรงพยาบาล และสถานสงเคราะห์ที่ให้การรักษาพยาบาลแผนใหม่แก่ประชาชนชาวไทย นอกจากนี้ ศาสนาคริสต์ยังมีบทบาทในด้านสังคมที่มีส่วนช่วยพัฒนาสังคมไทยให้ทันสมัยมากขึ้นและยอมรับ ความคิดและวิถีชีวิตของชาวตะวันตกมาปรับเข้ากับวัฒนธรรมไทยมากมาย (เดือน คำดี, 2529 : 89-108)

การเผยแผ่ศาสนาคริสต์ของมิชชันนารีชาวตะวันตกในประเทศไทยในระยะแรก ได้กระทำไปพร้อมกับการนำความรู้ วิทยาการสมัยใหม่ และความเจริญก้าวหน้าในหลาย ๆ ด้านมาสู่ สังคมไทย วิธีการดังกล่าวได้ก่อให้เกิดการขยายตัวขององค์การคริสเตียนไทยในรูปของสถาบัน และหน่วยงานต่าง ๆ ที่คอยอำนวยความสะดวกในเรื่องการเผยแผ่ศาสนาในประเทศ ต่อมา การดำเนินงานประสบปัญหาการเปลี่ยนแปลงมิชชันนารีผู้รับผิดชอบอยู่บ่อยครั้ง เนื่องจาก มิชชันนารีเหล่านี้ไม่สามารถอยู่ในประเทศไทยได้ตลอดไป ทำให้บทบาทของมิชชันนารีเริ่มเปลี่ยน จากการให้ความรู้และวิทยาการทั่วไปมาเป็นการให้ความสำคัญในด้านการสอนและอบรมความรู้ เกี่ยวกับคริสตศาสนศาสตร์แก่คริสเตียนไทย เพื่อจัดเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในคำ สอนทางศาสนาคริสต์อย่างถูกต้องและสามารถทำงานแทนมิชชันนารีเหล่านั้น ประกอบกับ คริสเตียนชาวไทยเพิ่มมากขึ้นและชาวไทยเหล่านี้มีความตั้งใจที่จะเผยแผ่ศาสนาให้กับชาว ไทยด้วยตนเอง ดังนั้น สถาบันพระคริสต์ธรรมในประเทศไทยจึงได้มีการก่อตั้งขึ้น โดยมี วัตถุประสงค์หลักเพื่อใช้เป็นสถานที่ที่สนับสนุนการเรียนการสอนทางด้านคริสตศาสนศาสตร์ และ

การผลิตผู้เผยแผ่ศาสนาคริสต์ในประเทศไทยให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องราวของศาสนาคริสต์เพิ่มมากขึ้น (ประสิทธิ์ พงศ์อุดม, 2527: 56-58)

การก่อตั้งสถาบันพระคริสต์ธรรมในประเทศไทยเริ่มปรากฏขึ้นในปี พ.ศ. 2431 โดย ศาสนาจารย์ดาเนียล แมคคิลวารี ได้ก่อตั้งวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคคิลวารี หรือที่เรียกว่า คณะศาสนศาสตร์แมคคิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพในปัจจุบัน (มานิตย์ มณีวงศ์, 2542 : 33) ซึ่งเป็นสถาบันพระคริสต์ธรรมของศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ หลังจากนั้น ได้มีการก่อตั้งโรงเรียนกรุงเทพคริสตศาสนศาสตร์ ในปี พ.ศ. 2484 และโรงเรียนคริสตศาสนศาสตร์ แบ็บติสต์ ในปี พ.ศ. 2495 สถาบันพระคริสต์ธรรมในประเทศไทยได้เพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งในปัจจุบันมีจำนวนประมาณ 50 แห่ง กระจายทั่วทุกภาคในประเทศ (สมุดโทรศัพท์คริสเตียนไทย 2002, 2545: 303-305) โดยแต่ละแห่งจะขึ้นอยู่กับองค์กรต่าง ๆ ของคริสเตียนไทย ที่ได้รับการรับรองฐานะขึ้นเป็นองค์กรทางศาสนาโดยกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมี 4 องค์กร ได้แก่ สมาคมคริสตจักรในประเทศไทย สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย สหคริสตจักรแบ็บติสต์ในประเทศไทย และมูลนิธิคริสตจักรวันเสาร์แห่งประเทศไทย (สมุดโทรศัพท์คริสเตียนไทย 1993-1994, 2537 : 16)

สถาบันพระคริสต์ธรรม มีความหมายตรงกับคำว่า Seminary ในภาษาอังกฤษ ซึ่งมาจากภาษาละตินที่แปลว่า “เมล็ด” เป็นการเปรียบ “สถาบันพระคริสต์ธรรม” ว่าเสมือนกับแปลงเพาะเมล็ดพืชที่ใช้เพาะเมล็ดข้าวเปลือกก่อนที่จะนำต้นกล้าที่ได้ ไปดำลงในนา กล่าวคือ สถาบันพระคริสต์ธรรมเป็นสถาบันที่ตั้งขึ้นโดยมีจุดประสงค์ที่จะช่วยให้นักศึกษาได้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องศาสนศาสตร์อย่างลึกซึ้งและกว้างขวาง ฝึกฝนจิตใจให้เกิดความตั้งใจจริง และมีความอดทนเพียงพอก่อนที่จะนักศึกษาเหล่านั้นจะออกไปทำงานเพื่อพระเจ้า (ฮัดจินส์, 2526: 43) อาจกล่าวได้ว่าสถาบันพระคริสต์ธรรมเป็นสถานที่ที่มีบทบาทสำคัญในการเตรียมและสร้างผู้รับใช้พระเจ้าให้ คริสตจักรและชุมชนในด้านหลักสูตรและวิชาการ นักศึกษาที่สำเร็จหลักสูตรทางด้านคริสตศาสนศาสตร์แล้ว จะออกไปเป็นผู้เผยแผ่คำสอน ศิษยาภิบาล อนุศาสนิก ผู้ก่อตั้งคริสตจักร อาจารย์สอนพระคริสต์ธรรม บุคลากรด้านคริสเตียนศึกษา และมิชชันนารี รวมทั้งเป็นบุคลากรที่ทำงานในหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ของคริสเตียน

การจัดตั้งสถาบันพระคริสต์ธรรมส่วนใหญ่จะจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์หลัก 3 ด้าน (พระคริสต์ธรรมกรุงเทพ, 2541 : 14) ได้แก่

1. ด้านชีวิตส่วนตัว ช่วยพัฒนาชีวิตของนักศึกษาให้รู้จักสิ่งที่เป็นเป้าหมายของชีวิตในงานที่เกี่ยวกับการเผยแพร่ศาสนาอย่างเต็มความสามารถของตน
2. ด้านความรู้ ช่วยนักศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจในคำสอนของพระเจ้าในพระคัมภีร์อย่างถูกต้องและลึกซึ้ง รวมทั้งช่วยให้นักศึกษ้นำคำสอนนั้นไปใช้ให้เกิดผลในทุกด้านของชีวิต
3. ด้านการรับใช้ ช่วยให้นักศึกษามีประสบการณ์ในการรับใช้พระเจ้าอย่างมีประสิทธิภาพในคริสตจักรและหน่วยงานหรือองค์กรคริสเตียนต่าง ๆ โดยเน้นการพัฒนาในด้านการสอนศาสนา การเทศนา การอธิบายคำสอน การเผยแพร่คำสอน การก่อตั้งคริสตจักรและดูแลคริสตจักร ตลอดจนการพัฒนาสังคม

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้น สถาบันพระคริสต์ธรรมจึงได้จัดหลักสูตรของสถาบันให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ โดยแบ่งหลักสูตรออกเป็น 3 ด้าน ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบหลักของการสำเร็จหลักสูตรของสถาบันพระคริสต์ธรรม ดังนี้ (พระคริสต์ธรรมกรุงเทพ, 2541 : 23-25)

1. ด้านวิชาการ ประกอบด้วยรายวิชาในหมวดพระคัมภีร์ศึกษา หมวดศาสนศาสตร์-ประวัติศาสตร์ หมวดพันธกิจคริสตจักร และหมวดวิชาทั่วไป
2. ด้านชีวิตส่วนตัวและการประพฤติ นักศึกษาที่จะสำเร็จต้องเป็นที่ยอมรับของอาจารย์ทุกคนว่าเป็นคริสเตียนที่ดีและมีความประพฤติเรียบร้อยได้มาตรฐานตามที่สถาบันกำหนดไว้
3. ด้านปฏิบัติรับใช้ นักศึกษาในหลักสูตรจะต้องออกไปฝึกงานและปฏิบัติงานในคริสตจักร รวมทั้งจะต้องผ่านการสอบความรู้พระคัมภีร์ที่เรียนมาทั้งหมด

จากองค์ประกอบทั้ง 3 ด้านของหลักสูตรสถาบันพระคริสต์ธรรมดังกล่าว ทำให้เห็นได้ว่า นอกจากความรู้ในด้านวิชาการแล้ว สถาบันพระคริสต์ธรรมยังเน้นในเรื่องการขัดเกลาและฝึกฝนนักศึกษาในสถาบันให้มีความสามารถในการเผยแพร่ศาสนาคริสต์ได้อย่างมีหลักการที่ถูกต้องและน่าเชื่อถือ ซึ่งในอดีต การสอนของสถาบันพระคริสต์ธรรมหลายแห่งเป็นการริเริ่มทำงานโดยกลุ่มคนที่เป็นมิชชันนารีชาวต่างประเทศที่ได้อุทิศชีวิตของตนเองให้กับการเป็นผู้ที่ทำงานรับใช้พระเจ้านอกชุมชนของตน แต่ในปัจจุบัน จากการศึกษาศาสนาคริสต์ได้เข้ามามีบทบาทต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนชาวไทยเป็นเวลายาวนาน ประกอบกับการเกิดความคิดในกลุ่มมิชชันนารีที่ต้องการให้ประชาชนชาวไทยเห็นว่าศาสนาคริสต์เป็นของชาวไทย รวมทั้งการที่กรมการศาสนามีนโยบายไม่ให้นักต่างชาติยุ่งเกี่ยวกับเรื่องศาสนาในประเทศไทย แต่ให้ประชาชนชาวไทยมีส่วนรับผิดชอบเอง (ลี, 2539 : 135-149) อาจารย์สถาบันพระคริสต์ธรรมส่วนใหญ่จึง

เป็นชาวไทยที่สำเร็จหลักสูตรทางด้านคริสตศาสนศาสตร์ ในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท หรือปริญญาเอกในสถาบันพระคริสต์ธรรมทั้งในและต่างประเทศ

อาจารย์สถาบันพระคริสต์ธรรม ซึ่งเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนในสถาบันพระคริสต์ธรรม ประกอบด้วย 2 กลุ่ม กลุ่มแรก ซึ่งเป็นกลุ่มใหญ่ คือ อาจารย์ที่มีความรู้ทางด้านคริสตศาสนศาสตร์ ซึ่งมีบทบาทในการสอน อธิบาย และให้ความรู้ที่เกี่ยวกับคำสอนต่าง ๆ ในพระคัมภีร์และศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับศาสนาคริสต์ ตลอดจนความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการก่อตั้งการบริหาร และการดูแลคริสตจักร และกลุ่มที่ 2 คือ อาจารย์ที่มีความรู้ทางด้านวิชาการทั่วไป เช่น ความรู้ทางด้านภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ด้านดนตรี ด้านทักษะการสื่อสาร เป็นต้น นอกจากการให้ความรู้ทางด้านคริสตศาสนศาสตร์และวิชาการทั่วไปแล้ว อาจารย์สถาบันพระคริสต์ธรรมทั้ง 2 กลุ่มยังมีบทบาทที่สำคัญในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ และช่วยเหลือนักศึกษาในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งการว่ากล่าว ตักเตือน ลงโทษ และเสริมสร้างชีวิตความเป็นอยู่ และความประพฤติของนักศึกษาในขณะที่ยังอยู่ในสถาบันพระคริสต์ธรรมให้เป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์พร้อมต่อไป (อภิชัย บรรเจิดพร, 2528: 44)

นักศึกษาในสถาบันพระคริสต์ธรรม เป็นผู้ที่ได้ยอมอุทิศชีวิตของตนเองเพื่อการฝึกฝนและขัดเกลาอุปนิสัย ความคิด ตลอดจนมีความตั้งใจจริงในงานของศาสนา ยอมทุ่มเทความสามารถ และชีวิตของตนในการทำงานด้านการเผยแพร่คำสอนทางด้านศาสนาคริสต์ ผู้ที่จะศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรีทางด้านคริสตศาสนศาสตร์จะต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า โดยใช้ระยะเวลาในการเรียนทฤษฎีต่าง ๆ ในชั้นเรียน 4 ปี ซึ่งจะยึดการศึกษาพระคัมภีร์เป็นจุดศูนย์กลางของหลักสูตร ทั้งนี้เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้มีความเข้าใจในคำสอนของพระเจ้าอย่างลึกซึ้ง และรู้จักวิธีการถ่ายทอดคำสอนนั้นแก่ผู้อื่น รวมทั้งการเน้นการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับการก่อตั้งคริสตจักร และการเป็นผู้นำคริสตจักรด้วย นอกจากนั้น นักศึกษาสถาบันพระคริสต์ธรรมจะต้องออกไปฝึกทำงานจริงในคริสตจักรในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ ในช่วงปิดภาคเรียน และบางสถาบันอาจกำหนดให้นักศึกษาต้องฝึกทำงานเป็นระยะเวลา 8 เดือน หรือ 1 ปี ก่อนจบการศึกษา โดยอาจเป็นการสอนพระคัมภีร์ การออกเยี่ยมสมาชิกคริสตจักร การน่านมัสการ และการเทศนาตามที่นักศึกษาแต่ละคนได้รับมอบหมายจากคริสตจักรที่ตนฝึกงานอยู่ นอกจากนี้ในสถาบันพระคริสต์ธรรมแต่ละแห่งยังมีนโยบายที่จะให้นักศึกษาเรียนรู้ การพัฒนาตนเองในด้านการเป็นผู้นำ และเรียนรู้การทำงานร่วมกันเป็นทีม จึงได้จัดตั้งองค์กรนักศึกษาขึ้น โดยมีคณะกรรมการนักศึกษา 1 ชุด ประกอบด้วยตัวแทนจากแต่ละชั้นปี มีหน้าที่จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างชีวิตของนักศึกษาพระคริสต์ธรรมให้อยู่ในระเบียบวินัยอันดี และเสริมสร้างความสัมพันธ์ของ

นักศึกษาและอาจารย์ในสถาบัน ตัวอย่างของกิจกรรมที่จัดขึ้นในสถาบันพระคริสตธรรมเหล่านี้ ได้แก่ กิจกรรมวันอดอาหารอธิษฐาน วันอธิษฐานได้รุ่ง วันเผยแพร่คำสอน วันกีฬาเชื่อมความสัมพันธ์ การจัดการแสดงตามโอกาสพิเศษและวันสำคัญต่าง ๆ ทางศาสนาคริสต์ และการออกไปทัศนศึกษาออกสถานที่ เป็นต้น

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า หลักสูตรการเรียนการสอนทางด้านคริสตศาสนศาสตร์ เป็นหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะหลายด้านประกอบกัน และเพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการสอนและเผยแพร่ศาสนาได้อย่างถูกต้องและน่าเชื่อถือ ทั้งอาจารย์และนักศึกษสถาบันพระคริสตธรรมจึงจำเป็นต้องใช้สารนิเทศทั้งที่เป็นความรู้เฉพาะทางเกี่ยวกับด้านคริสตศาสนศาสตร์ และข้อมูลข่าวสารในปัจจุบันที่เกี่ยวกับวิชาการความรู้ทั่วไป รวมทั้งข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ในการเสริมทักษะและความชำนาญในการถ่ายทอดคำสอนที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน (นันทิยา เพ็ชรเกตุ, สัมภาษณ์, 13 มีนาคม 2543) เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งสถาบัน

อย่างไรก็ตาม จากการสอบถามอาจารย์ของสถาบันพระคริสตธรรมเกี่ยวกับการใช้และความต้องการสารนิเทศของอาจารย์ พบว่าในขณะที่อาจารย์ใช้และมีความต้องการสารนิเทศเพื่อประกอบการสอนมาก ห้องสมุดของสถาบันพระคริสตธรรมกลับขาดงบประมาณในการจัดหาทรัพยากรสารนิเทศเข้าห้องสมุด ทำให้ปริมาณและรูปแบบของทรัพยากรสารนิเทศที่จัดหาเข้ามาเพื่อให้บริการมีไม่เพียงพอกับความต้องการ อาจารย์จึงจำเป็นต้องอาศัยแหล่งทรัพยากรสารนิเทศจากที่อื่น ๆ โดยเฉพาะทรัพยากรสารนิเทศส่วนบุคคล (สุรศักดิ์ กิติเรืองแสง, สัมภาษณ์, 10 มีนาคม 2543) นอกจากนี้ปัญหาดังกล่าว ห้องสมุดในสถาบันพระคริสตธรรมยังขาดบรรณารักษ์และเจ้าหน้าที่ที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรทางด้านบรรณารักษศาสตร์โดยตรง ผู้ดำเนินงานส่วนใหญ่จะเป็นอาจารย์ในสถาบันพระคริสตธรรมที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลงานทางด้านห้องสมุด นอกเหนือจากงานสอน โดยบางคนอาจจะเคยได้รับการอบรมในด้านการจัดการและการดำเนินงานห้องสมุดมาบ้างเล็กน้อย แต่ยังไม่มีความชำนาญในงานเทคนิคของห้องสมุดอย่างเพียงพอที่จะจัดระบบทรัพยากรสารนิเทศในห้องสมุดให้ถูกต้องตามกฎหมายเกณฑ์ ทำให้เกิดปัญหาความไม่สะดวกในการใช้บริการของอาจารย์และนักศึกษาพระคริสตธรรมอยู่บ่อยครั้ง (ทัศนีย์ พิพัฒน์กุล, สัมภาษณ์, 2 มีนาคม 2543) นอกจากนี้ ในงานวิจัยของวรรณิชา ชาญวิฑิตกุล (2528) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องการใช้บริการห้องสมุดในสถานศึกษาพระคริสตธรรมในกรุงเทพมหานครของอาจารย์และนักศึกษา จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนพระคริสตธรรมกรุงเทพ โรงเรียนกรุงเทพคริสตศาสนศาสตร์ และโรงเรียนคริสตศาสนศาสตร์ แบ็บติสต์ พบว่า ผู้ใช้ห้องสมุด ซึ่งเป็นทั้ง

อาจารย์และนักศึกษาต้องการให้ห้องสมุดปรับปรุงบริการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นบริการโสตทัศนวัสดุ บริการกฤตภาค บริการแปล และบริการรวบรวมบรรณานุกรมเฉพาะเรื่อง รวมทั้งต้องการให้ห้องสมุดจัดหาสิ่งพิมพ์ภาษาไทยด้านคริสตศาสนศาสตร์และวิทยานิพนธ์ของสถานศึกษาพระคริสต์ธรรมต่าง ๆ เพิ่มขึ้น และได้เสนอแนะในเรื่องการเพิ่มบุคลากรห้องสมุด การปรับปรุงงานบริการและกิจกรรมต่าง ๆ ของห้องสมุด และการผลิตสิ่งพิมพ์ทางวิชาการในแขนงต่าง ๆ ของคริสตศาสนศาสตร์ในประเทศไทย ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวกับห้องสมุดของสถาบันพระคริสต์ธรรมในต่างประเทศ ซึ่งปรากฏในงานวิจัยของ Chesley (1993) ได้ศึกษาและสำรวจคุณลักษณะและข้อมูลทั่วไปของห้องสมุดในสถาบันพระคริสต์ธรรม 107 แห่ง ที่ได้รับการรับรองโดยสมาคมวิทยาลัยพระคริสต์ธรรม (AABC: Association of Bible Colleges) ในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยมีห้องสมุดที่ตอบกลับมาจำนวน 80 แห่ง พบว่า เจ้าหน้าที่ห้องสมุดแต่ละแห่งมีความต้องการจะจัดตั้งหรือปรับปรุงพัฒนาห้องสมุดที่มีอยู่ให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ห้องสมุดในสถาบันพระคริสต์ธรรมให้มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นความต้องการในด้านอาคารสถานที่ให้มีความกว้างขวางและเป็นสัดส่วนมากขึ้น ด้านการเพิ่มจำนวนบุคลากรห้องสมุดที่มีทั้งความรู้ทางด้านบรรณารักษศาสตร์และคริสตศาสนศาสตร์ควบคู่กัน และด้านการพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศเฉพาะทางในด้านคริสตศาสนศาสตร์ที่สนองตอบความต้องการของผู้ใช้ จึงอาจกล่าวได้ว่า สภาพห้องสมุดสถาบันพระคริสต์ธรรมที่เป็นอยู่ในปัจจุบันทั้งในประเทศไทยและในต่างประเทศยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของอาจารย์และนักศึกษาสถาบันพระคริสต์ธรรมได้เท่าที่ควร

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงการให้ และความต้องการสารสนเทศของอาจารย์และนักศึกษาของสถาบันพระคริสต์ธรรมในประเทศไทยในด้านวัตถุประสงค์ รูปแบบ เนื้อหา ภาษา อายุ และแหล่งสารสนเทศ รวมทั้งปัญหาในการใช้สารสนเทศ เพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้บริหารของหน่วยงานต้นสังกัด และคณะกรรมการที่รับผิดชอบใน ด้านการบริหารงานของสถาบันพระคริสต์ธรรมในการพัฒนาแหล่งสารสนเทศของสถาบันพระคริสต์ธรรมให้มีความสอดคล้องกับการใช้และความต้องการสารสนเทศของอาจารย์และนักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษา

1. การใช้สารสนเทศของอาจารย์และนักศึกษาของสถาบันพระคริสต์ธรรมในด้านวัตถุประสงค์ รูปแบบ เนื้อหา ภาษา อายุ และแหล่งสารสนเทศ รวมทั้งปัญหาในการใช้
2. ความต้องการสารสนเทศของอาจารย์และนักศึกษาของสถาบันพระคริสต์ธรรม

สมมติฐานของการวิจัย

1. อาจารย์ของสถาบันพระคริสตธรรมส่วนใหญ่ใช้สารนิเทศ เพื่อการสอน ใช้หนังสือ ใช้แหล่งทรัพยากรสารนิเทศส่วนบุคคล และใช้สารนิเทศภาษาอังกฤษ
2. นักศึกษาของสถาบันพระคริสตธรรมส่วนใหญ่ใช้สารนิเทศ เพื่อประกอบการฝึกเทศนา ใช้หนังสือ ใช้ห้องสมุดภายในสถาบัน และใช้สารนิเทศภาษาไทย
3. อาจารย์และนักศึกษาของสถาบันพระคริสตธรรมส่วนใหญ่ประสบปัญหาทรัพยากรสารนิเทศทางด้านคริสตศาสนศาสตร์มีจำนวนไม่เพียงพอ
4. อาจารย์ของสถาบันพระคริสตธรรมส่วนใหญ่ต้องการแหล่งสารนิเทศที่เป็นห้องสมุดภายในสถาบัน ขณะที่นักศึกษาของสถาบันพระคริสตธรรมส่วนใหญ่ต้องการแหล่งสารนิเทศบุคคล

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

1. วัตถุประสงค์ในการใช้สารนิเทศ
2. รูปแบบของสารนิเทศ
3. เนื้อหาของสารนิเทศ
4. ภาษาของสารนิเทศ
5. อายุของสารนิเทศ
6. แหล่งสารนิเทศ

ขอบเขตของการวิจัย/ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยอาจารย์และนักศึกษาในสถาบันพระคริสตธรรมของศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ ที่มีลักษณะดังนี้

- สถาบัน
เป็นสถาบันที่มีการเรียนการสอนหลักสูตรทางด้านคริสตศาสนศาสตร์ ซึ่งมีนักศึกษาระดับปริญญาตรีไม่ต่ำกว่า 10 คน
- อาจารย์
เป็นอาจารย์ประจำที่เป็นคนไทย
- นักศึกษา
เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกชั้นปี

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งมีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้น รวมทั้งหมด 440 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มอาจารย์จำนวน 54 คน และนักศึกษาจำนวน 386 คน จากสถาบันพระคริสต์ธรรม 9 แห่ง ดังนี้

1. คณะศาสนศาสตร์แมคคิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ มีอาจารย์จำนวน 15 คน นักศึกษาจำนวน 95 คน รวม 110 คน
2. โรงเรียนกรุงเทพคริสตศาสนศาสตร์ มีอาจารย์จำนวน 10 คน นักศึกษาจำนวน 73 คน รวม 83 คน
3. พระคริสตธรรมกรุงเทพ มีอาจารย์จำนวน 5 คน นักศึกษา 85 คน รวม 90 คน
4. พระคริสต์ธรรมเพ็นเตคอสต์ในประเทศไทย มีอาจารย์จำนวน 4 คน นักศึกษาจำนวน 56 คน รวม 60 คน
5. สถาบันคริสตศาสนศาสตร์ไทย มีอาจารย์จำนวน 6 คน นักศึกษาจำนวน 14 คน รวม 20 คน
6. สถาบันพระคริสต์ธรรมคริสเตียนสัมพันธ์ มีอาจารย์จำนวน 3 คน นักศึกษาจำนวน 17 คน รวม 20 คน
7. สถาบันศาสนศาสตร์ลูเธอรันในประเทศไทย มีอาจารย์จำนวน 4 คน นักศึกษาจำนวน 14 คน รวม 18 คน
8. โรงเรียนคริสตศาสนศาสตร์ แบ็บติสต์ มีอาจารย์จำนวน 4 คน นักศึกษาจำนวน 22 คน รวม 26 คน
9. คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยมิชชัน วิทยาเขตมวกเหล็ก มีอาจารย์จำนวน 3 คน นักศึกษาจำนวน 10 คน รวม 13 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าวรรณกรรม งานวิจัย และบทความที่เกี่ยวข้องกับศาสนาคริสต์ หลักสูตร และการเรียนการสอนของสถาบันพระคริสต์ธรรมในประเทศไทย การใช้และความต้องการสารนิเทศของอาจารย์และนักศึกษา และสถาบันการศึกษาในศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์

2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การใช้และความต้องการสารนิเทศของอาจารย์และนักศึกษาของสถาบัน
พระคริสตธรรม

ตอนที่ 3 ปัญหาในการใช้สารนิเทศ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

3. นำแบบสอบถามที่สร้างไปทดสอบความน่าเชื่อถือกับอาจารย์ชาวไทยและนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 19 คน ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่มประชากรของการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์ชาวไทย 3 คนและนักศึกษาระดับปริญญาตรี 3 คน จากวิทยาลัยพระคริสตธรรมพะเยา อาจารย์ชาวไทย 3 คนและนักศึกษาระดับปริญญาตรี 3 คน จากศูนย์ศึกษาคริสตศาสนศาสตร์ภาคใต้ และอาจารย์ชาวไทย 2 คนและนักศึกษาระดับปริญญาตรี 5 คน จากสถาบันพระคริสตธรรมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากเป็นสถาบันพระคริสตธรรมที่มีจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีน้อยกว่า 10 คน

4. แจกแบบสอบถามที่แก้ไขสมบูรณ์แล้วให้แก่อาจารย์และนักศึกษาของสถาบันพระคริสตธรรมตามที่กำหนดไว้ในขอบเขตของการวิจัย/ประชากรด้วยตนเองและส่งทางไปรษณีย์ และเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืน เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล

5. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามโดยการหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ โดยใช้โปรแกรม Microsoft Excel นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของการบรรยาย ประกอบตาราง

6. สรุปผลการวิเคราะห์ รายงานผลการวิจัย และอภิปรายผล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เป็นแนวทางแก่ผู้บริหารของสถาบันพระคริสตธรรมในการพัฒนาทรัพยากรสารนิเทศของห้องสมุดภายในสถาบันให้มีความสอดคล้องกับการใช้และความต้องการสารนิเทศของอาจารย์และนักศึกษา